

vergadering **C33 – BUI2**

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese
Aangelegenheden en Internationale Samenwerking

van 18 oktober 2011

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de evaluatie van en suggesties in verband met de export door Vlaamse technologiebedrijven - 2843 (2010-2011)	3
Vraag om uitleg van de heer Marc Hendrickx tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het uitblijven van een Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid - 2908 (2010-2011)	6
Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het aantrekken van buitenlandse investeringen naar Vlaanderen - 2740 (2010-2011)	8
Vraag om uitleg van de heer Marc Hendrickx tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het accrediteren van een Vlaamse vertegenwoordiger bij de VN - 25 (2011-2012)	10
Vraag om uitleg van de heer Marc Hendrickx tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de Spaanse visserijfraude - 204 (2011-2012)	12

■

Voorzitter: de heer Frank Creyelman

Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de evaluatie van en suggesties in verband met de export door Vlaamse technologiebedrijven - 2843 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, minister-president, collega's, Agoria, de sectorfederatie van de technologische industrie, heeft bemoedigende cijfers over de verre export, die Vlaamse technologiebedrijven laat groeien. De wereldwijde economische crisis liet sinds 2009 gevolgen voelen waardoor het exportniveau naar klassieke markten als de EU-landen, Noord-Amerika en Japan nog niet op het peil staat van voor de crisis, maar de export naar nieuwe opkomende groeiemarkten maakt dat in grote mate goed. In amper vijf jaar tijd verdubbelde de export naar de belangrijkste groeilanden.

Agoria vraagt rekening te houden met die nieuwe trend en pleit recent voor de verschuiving van Vlaamse handelsattachés naar verre landen, ondersteuning van bedrijven bij het omgaan met handelsbelemmeringen en de oprichting van een fonds om jonge professionals de kans te geven ervaring op te doen in het verre buitenland.

Minister-president, hoe evalueert u de nieuwe trend inzake export door Vlaamse technologiebedrijven? Hoe staat u specifiek tegenover de drie concrete items die Agoria recent bepleit? Mij lijkt het verschuiven van onze Vlaamse handelsattachés naar die landen waarvan we vooral de export binnenhalen heel interessant. Hoe pak je dat aan? Ik kan mij voorstellen dat daartoe veel personeelsuitbreidingen en -verschuivingen nodig zijn. Hebt u al een plan? Hoe ziet u dat op korte, middellange en lange termijn?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Reekmans, deze nieuwe trend waarbij de export naar opkomende economieën aan belang wint, is zeer positief. Sterker inzetten op snelgroeiende economieën is een belangrijke doelstelling binnen Pact 2020, Vlaanderen in Actie (ViA), het Vlaams regeerakkoord en de beleidsnota. Deze cijfers leveren het bewijs dat de acties die de Vlaamse overheid samen met de bedrijfswereld onderneemt, bijdragen tot de doelstellingen uit de diverse beleidsdocumenten. Ik wil evenwel benadrukken dat we niet op onze lauweren mogen rusten, maar verder moeten gaan op de ingeslagen weg zodat de globale Vlaamse export naar opkomende economieën sterk blijft toenemen, zonder dat onze export naar Europese landen erop achteruitgaat.

Mijnheer Reekmans, u verwijst naar de suggesties van Agoria. In een eerste suggestie pleit Agoria voor een verschuiving van Vlaamse handelsattachés naar verre landen. Agoria geeft aan dat een Vlaamse economisch vertegenwoordiger in het verre buitenland nuttiger is dan een Vlaamse economisch vertegenwoordiger in een buurland. We mogen echter niet voorbijgaan aan het feit dat heel wat Vlaamse kmo's hun eerste export realiseren in de buurlanden vooraleer ze de stap zetten naar extracommunautaire markten. Ook deze bedrijven hebben gepaste ondersteuning nodig bij de ontwikkeling van hun exportactiviteiten. Het is belangrijk dat er een goede balans bestaat tussen Vlaamse economisch vertegenwoordigers op extracommunautaire markten enerzijds en op de nabije markten anderzijds.

U weet dat het buitenlands netwerk van Flanders Investment & Trade (F.I.T.) wordt beheerd door de raad van bestuur van het agentschap. Deze raad van bestuur, waarin het bedrijfsleven heel sterk vertegenwoordigd is, maakt elke drie jaar een evaluatie van het buitenlands netwerk, net om op regelmatige basis na te gaan hoe onze Vlaamse economische

vertegenwoordigers optimaal kunnen worden ingezet. Het gevolg hiervan is dat de extracommunautaire markten de laatste jaren gevoelig aan belang hebben gewonnen.

Niet de minister of het kabinet, maar de raad van bestuur maakt met heel veel zorg de evaluatie en doet de nodige bijstellingen. Dat is een goede zaak omdat in die raad van bestuur het bedrijfsleven heel sterk vertegenwoordigd is.

Een tweede suggestie heeft betrekking op de ondersteuning van bedrijven bij het omgaan met handelsbelemmeringen. Binnen F.I.T. bestaat een centraal meldpunt voor extracommunautaire handelsbelemmeringen. Vlaamse bedrijven die botsen op handelsbelemmeringen in extracommunautaire markten kunnen hiervan aangifte doen bij F.I.T. F.I.T. analyseert deze aangiften en maakt ze via de geëigende kanalen over aan de Europese Commissie, die de zaak verder opvolgt.

Binnen de Vlaamse overheid is er ook de werkgroep EU-handel, die het Europees handelsbeleid van zeer nabij opvolgt. In deze werkgroep zijn alle beleidsdomeinen vertegenwoordigd. De werkgroep streeft ernaar alle belangen van de Vlaamse bedrijfswereld bij Europese handelsakkoorden in kaart te brengen en te behartigen tijdens het intrafederale overleg.

Indien relevant worden ook de sectorfederaties of andere actoren uit het middenveld geconsulteerd ter voorbereiding van het intrafederale overleg.

We beschikken op dit moment dus al over de juiste kanalen om zowel handelsbelemmeringen als handelsbelangen aan te kaarten bij de Vlaamse en federale overheid. Indien Agoria dit wenst, kan de federatie altijd contact opnemen met mijn diensten om na te gaan hoe ze in de toekomst het best kan worden gehoord. Ik sta er dus voor open als men daar nog andere kanalen wenst aan te snijden.

De derde suggestie betreft de oprichting van een fonds om jonge professionals de kans te geven ervaring op te doen in het verre buitenland. Dit is een suggestie die de moeite waard is om verder te onderzoeken. Ik heb mijn diensten dan ook gevraagd dit verder te onderzoeken en mij hierover advies te bezorgen.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister-president, dank u voor uw antwoord. Wat dat laatste punt betreft: wij moeten daar altijd mee bezig zijn. Wij moeten onze professionals nog beter opleiden en doen slagen, zeker met het oog op de export naar het buitenland.

Ik weet uiteraard dat de raad van bestuur van F.I.T. verantwoordelijk is voor de evaluatie. Maar ook u hebt daar, als minister van Buitenlandse Aangelegenheden, vast ook wel een mening over. U hebt daar een vinger in de pap als het erop aankomt. De evaluatieperiode van drie jaar lijkt me toch heel lang, als je ziet hoe snel de markten veranderen, als je ziet hoe snel landen als China, Brazilië, het Midden-Oosten, Turkije en de Golfstaten veranderen. Anderhalf tot twee jaar geleden, toen de crisis pas begon, hadden we in de verste verte niet kunnen dromen dat we uiteindelijk onze export naar die landen zouden verdubbelen. De cijfers van de investeringen in ons land en de export naar de Verenigde Staten waren op dat ogenblik bedroevend. Brazilië en China zijn groeilanden. U hebt daar terecht handelsmissies naartoe gezonden, zoals ook naar de Golfstaten. Maar anderzijds moeten we wachten op die driejaarlijkse evaluatie door de raad van bestuur van F.I.T.? U speelt veel korter op de bal met uw handelsmissies dan F.I.T. met zijn evaluatie van waar onze handelsattachés nodig zijn.

Ik kijk naar de jaarlijkse kost voor Vlaanderen van alle Vlaamse Huizen in de wereld. Zo is de kostprijs voor het Vlaams Huis in New York weliswaar gezakt, maar toch nog altijd hoog. De huurprijzen alleen al van de panden voor onze Vlaamse vertegenwoordigingen in Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannië zijn voor de Vlaamse begroting niet gering. Als je de bedragen voor al die panden optelt, kom je aan een serieuze hap uit het budget dat we in Vlaanderen zelf gebruiken voor onze ministeries en dergelijke.

Minister-president, is die evaluatie om de drie jaar vandaag wel op haar plaats? Ik ben ervan overtuigd dat F.I.T. daarin een belangrijke rol moet spelen. Maar ik denk dat we door de evaluatieperiode van drie jaar de boot zullen missen. Wij zouden veel accurater te werk kunnen gaan. De Vlaamse Regering moet onderzoeken of het niet noodzakelijk is om Vlaamse Huizen te hebben in die groeilanden, waar onze ondernemers vandaag het meest groeien. Ik denk daarbij vooral aan Brazilië, de Golfstaten en Turkije. We hadden het vorige week over de ontwikkelingssamenwerking in de Zuid-Afrikaanse landen. Daar moeten kantoren worden gedeeld. In welke mate is het mogelijk om samen met de Federale Regering te onderzoeken hoe we daar meer aanwezig kunnen zijn?

Minister-president, ik dring erop aan dat u uw bevoegdheden als minister van Buitenlandse Aangelegenheden ten volle gebruikt en dat u zich niet verschuilt achter F.I.T., dat zegt dat het dat wel eens zal evalueren. Volgens mij hebt u de macht om die evaluatie jaarlijks te laten uitvoeren. In snel groeiende en snel veranderende economieën en met de snel veranderende factoren waarmee we, zeker in tijden van crisis, dagelijks te kampen hebben, moeten we veel korter op de bal spelen. Ik vind de opmerking van Agoria, dat een evaluatie om de drie jaar onvoldoende is, terecht. Wat is uw zienswijze daarop?

De organen die we vandaag kennen, leveren wel nuttig werk om de handelsbelemmeringen op te sporen en eventueel op te lossen, maar het feit dat er sprake van is in de aanbevelingen van Agoria bewijst dat er hier nog een probleem bestaat dat beter moet worden aangepakt. Ik denk toch wel dat een organisatie als Agoria zich baseert op concrete voorbeelden.

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Voorzitter, de heer Reekmans maakt een interessante denkoefening. Wij moeten met een open geest naar de vertegenwoordiging van de Vlaamse diensten en van F.I.T. in het buitenland kijken. Maar ik vind het gevaarlijk om de Vlaamse Huizen en F.I.T. in één enkele beweging te vernoemen. Er is ook nog zoiets als een politieke aanwezigheid in de belangrijke hoofdsteden van Europa. Ook al heeft dat niet onmiddellijk een economisch rendement, ik denk toch dat die Vlaamse Huizen in Londen, Parijs, Nederland, enzovoort, een politiek belang hebben. We moeten kort op de bal spelen en flexibel zijn, maar de Vlaamse Huizen hebben, wat mij betreft, toch ook nog een andere invulling.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Mijnheer Reekmans, u stelt vragen bij de huurprijzen van panden voor onze Vlaamse vertegenwoordigingen in het buitenland. Maar ik neem aan dat u die vertegenwoordigingen zelf toch niet ter discussie stelt? Ik ben blij dat u pleit voor een uitbreiding van die vertegenwoordigingen naar onder meer de BRIC-landen.

De heer Frank Creyelman: Ik neem aan dat de meeste panden in eigendom zijn.

Minister-president Kris Peeters: Wij moeten opletten voor een ‘stop and go’-beleid. Wij moeten de Vlaamse Huizen die we al hebben goed verder uitbouwen. Wij moeten niet de ene dag op het ene been en de volgende dag op het andere been dansen.

Het is ook noodzakelijk om in te spelen op nieuwe markten en nieuwe uitdagingen. We moeten zo snel mogelijk adequaat reageren. Volgens mij doen we dat ook. Met de missies en alle andere initiatieven proberen we zoveel mogelijk op die extracommunautaire markten aanwezig te zijn.

Ik verschuil mij niet achter F.I.T. en de raad van bestuur. Maar indien ik buiten die raad van bestuur beslissingen zou nemen, zouden er misschien vragen komen waarom ik de raad van bestuur van F.I.T. niet respecteer, wetende dat de voorzitter van die raad van bestuur zeer vertrouwd is met het bedrijfsleven en in het bijzonder zelfs met Agoria. Ik wil de gemaakte afspraken honoreren. Maar, mijnheer Reekmans, daarom moeten wij niet verstijfd en verstikt blijven afwachten tot die drie jaar om zijn. Dat heeft ook te maken met budgetten.

De extracommunautaire landen, zoals de BRIC-landen, zijn heel belangrijk. Maar u mag niet onderschatten dat onze kmo's vooral in onze buurlanden zitten. Het zou een kapitale fout zijn om nu een aantal zaken te sluiten of te verplaatsen naar de extracommunautaire markten. Een zeer groot percentage van onze kmo's exporteert naar onze buurlanden.

De heer Peter Reekmans: Minister-president, het is absoluut niet mijn bedoeling om de buurlanden, waar onze kmo's inderdaad zeer actief zijn, te vergeten. Mijnheer Hendrickx, ik vind absoluut niet dat de Vlaamse Huizen die te duur zijn moeten worden afgebouwd. Ik zeg alleen dat we vandaag al een immens budget uitgeven aan onze aanwezigheid in de buurlanden. De politieke aanwezigheid kost al heel veel.

Minister-president, F.I.T. evalueert om de drie jaar. Ik stel voor om dat jaarlijks te doen en om in de BRIC-landen te bekijken of we in gebouwen die vandaag al ter beschikking staan van het federale niveau handelsattachés kunnen plaatsen die nog meer onze belangen dienen. U gaf vorige week het voorbeeld in verband met ontwikkelingssamenwerking in Malawi en Zuid-Afrika. Minister-president, als dat voor ontwikkelingssamenwerking kan, moeten dat in die landen, zeker in een crisiseconomie, ook kunnen omdat we daar heel sterk groeien. Wij moeten in dezelfde gebouwen samenwerkingsverbanden opzetten, ook met andere regeringen zoals de Nederlandse regering of de Federale Regering. In die groei landen moet dat kunnen via onze ambassades. Dat zou een eerste stap zijn. De tweede stap zou dan eventueel het opzetten van Vlaamse Huizen in die groei landen zijn.

Minister-president Kris Peeters: Laat daar geen misverstand over bestaan. Wij hebben mensen in China en Brazilië. In China zijn we op meerdere plaatsen aanwezig. Dat is niet het punt. Ik sta altijd open voor samenwerking en voor het zoeken naar win-winsituaties. Ik zal dat ook hier zoeken, net zoals ik het op het vlak van ontwikkelingssamenwerking aan het zoeken ben. Ik houd daarbij in het achterhoofd, en in het voorhoofd, altijd het maximale resultaat voor onze bedrijven.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Marc Hendrickx tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het uitblijven van een Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid - 2908 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Minister-president, ik heb u de voorbije zomer tot twee keer toe ondervraagd naar aanleiding van concrete dossiers die onrechtstreeks te maken hadden met het beheer van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB). U hebt tot twee keer toe geantwoord dat die ICBB niet werd samengeroepen als gevolg van de lopende federale onderhandelingen. Maar u zei ook dat het niet was geagendeerd. De ICBB was, zei u toen ik daarop doorvroeg, niet samengeroepen.

Ik vind dat betreuenswaardig. De ICBB is voor de Vlaamse Regering nog altijd de beste plaats om te proberen te wegen op het buitenlands beleid. Onze bevoegdheden hierin zijn helaas nog steeds beperkt. We zijn voor een belangrijk deel van de internationale besluitvorming, die ook Vlaanderen treft, aangewezen op federale vertegenwoordigers. Alleen door zo frequent mogelijke ICBB's bijeen te roepen en daarop aanwezig te zijn en daar de federale overheid tot een consensus met de gewesten aan te zetten, kunnen we onze internationale rol ten volle spelen.

Andere interministeriële conferenties zijn wel samengekomen. Ik betwijfel uw argument dat het niet kan omdat de Federale Regering in lopende zaken zit.

Welk gevolg geeft u aan de weigering van de Federale Regering om een ICBB bijeen te roepen? Welke interministeriële conferenties kwamen er al bijeen sinds de val van de Federale Regering? Bent u van mening dat indien deze interministeriële conferenties wel konden bijeenkomen, er dan voor de ICBB ook geen belet had mogen zijn? Hebt u al een overzicht voorbereid met onderwerpen die de Vlaamse Regering zal agenderen op de zo snel mogelijk bijeen te roepen ICBB? Zo ja, welke onderwerpen zijn prioritair?

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Als het inderdaad klopt wat de heer Hendrickx zegt, en er geen ICBB is samengekomen, dan heb ik een vraag.

Inzake het ‘on hold’ zetten van wapenleveringen of -vergunningen aan landen in het Midden-Oosten en Afrika hebt u gezegd dat dat in overleg gebeurde met de andere gewesten en de federale overheid. Gebeurde dat dan niet binnen een ICBB? Hoe moet ik mij dat voorstellen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik heb ook in de krant gelezen dat ik assertiever moet zijn. *(Opmerkingen)*

Ik kan nog altijd assertiever worden, geen probleem.

Mijnheer Hendrickx, ik zal u een overzicht geven. De ICBB is sinds 9 juli 2008 niet meer samengekomen met een volwaardige agenda. De rol van de ICBB is momenteel beperkt tot de werking van de belangrijkste werkgroep, namelijk de Gemengde Verdragen, een adviesorgaan van de ICBB dat bijdraagt tot de intrafederale besluitvorming rond gemengde verdragen.

In 2010 en 2011 schreef ik mijn federale collega aan met de vraag een ICBB bijeen te roepen. In het antwoord werd telkens aangegeven dat een ICBB niet kon worden samengeroepen vanwege de situatie van lopende zaken op federaal bestuursniveau. Ik zal blijven aandringen op het samenroepen van de ICBB, waartoe de federale overheid op grond van de wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen met regelmaat verplicht is.

Bovendien wil ik benadrukken dat mijn diensten actief deelnemen aan de intrafederale overlegorganen, zoals het Directoraat-Generaal Europa (DGE) voor EU-gerelateerde materies, Coormulti voor multilaterale dossiers, en de werkgroep inzake gemengde verdragen, die wel frequent vergaderen. Langs deze weg weegt de Vlaamse Regering op continue basis op het buitenlands beleid.

Sinds de Federale Regering ontslagnemend is, werden zes van de achttien interministeriële conferenties samengeroepen: Volksgezondheid, Wetenschapsbeleid en Cultuur, Stedelijk beleid en Huisvesting, Leefmilieu, Integratie in de maatschappij, Welzijn, Sport en Familie. Zoals uit mijn antwoord op uw vorige vraag mag blijken, betreur ik het uitblijven van een bijeenkomst van de ICBB en blijf ik bij mijn federale collega aandringen. Misschien krijgen we nu vrij snel een Federale Regering. Dat is iets waar velen, maar niet iedereen, al lang naar uitkijken.

In mijn schrijven van 29 maart 2011 aan federaal minister van Buitenlandse Zaken Vanackere stelde ik voor de volgende onderwerpen op de agenda van een bijeenkomst van de ICBB te plaatsen: de herziening van het samenwerkingsakkoord betreffende het statuut van de vertegenwoordigers van de deelstaten in de diplomatieke en consulaire posten, de integratie van Vlaamse ambtenaren en diplomaten in de Europese Dienst voor extern beleid, de herziening van het samenwerkingsakkoord met betrekking tot de vertegenwoordiging van het Koninkrijk België in de Ministerraad van de Europese Unie en de herziening van de bijlage van het kaderakkoord tot samenwerking over de vertegenwoordiging bij de internationale organisaties waarvan de werkzaamheden betrekking hebben op gemengde bevoegdheden.

De agenda van de eerstvolgende vergadering van de ICBB zal vanzelfsprekend mee afhankelijk zijn van het tijdstip waarop ze zal plaatsvinden en van de dossiers die op dat moment op de – internationale – politieke agenda staan.

Mijnheer Roegiers, er zijn natuurlijk bilaterale contacten geweest. Die lopen gewoon door op administratief vlak. Op basis daarvan stellen we de ‘on hold’-lijst constant bij. We houden in het oog wat daar gebeurt.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Ik dank u voor uw antwoord, minister-president. Het is bedenkelijk dat zo’n belangrijke interministeriële conferentie al meer dan drie jaar niet kan plaatsvinden. In juni 2009 is er nog eentje geweest met betrekking tot één punt, namelijk de noodzaak om de Europese Commissie al dan niet te dagvaarden met betrekking tot een geschil. Het is erg dat de ICBB al zo lang stilligt, zeker in deze voor ons land en Vlaanderen zo belangrijke periode. Zes van de achttien vonden wel plaats, het is dus blijkbaar toch mogelijk.

U hebt op 29 maart schriftelijk aangedrongen op een ICBB. Hebt u daar al antwoord op gekregen? We zullen wel zien wanneer die samenkomt. Ik heb de teksten van het Vlinderakkoord eens doorgenomen. Volgens mij gaan we inboeten op onze internationale mogelijkheden. Waakzaamheid, zelfs assertiviteit, is geboden. Ik reken daarvoor op u.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik heb hier het antwoord van minister Vanackere. Er staat geen datum op, maar ik lees voor uit de brief. Ik zal een kopie ervan bezorgen aan de commissiesecretaris.

“Ik verwijs naar uw schrijven van 29 maart 2011 met betrekking tot bovenvermeld thema. U herinnert zich dat op 3 mei 2010 een bijeenkomst van de ICBB werd gepland, maar deze vergadering uiteindelijk niet doorging omdat de Federale Regering sinds eind april ontslagnemend was. Zoals voor het Overlegcomité geldt dat de ICBB in de regel niet bijeenkomt wanneer één van de regeringen die hierin vertegenwoordigd zijn ontslagnemend is. Het gegeven van lopende zaken voor de Federale Regering verhindert ook vandaag nog de bijeenroeping van de ICBB.”

Mijnheer Hendrickx, u hebt gelijk, het is een uitzonderlijke situatie. We hebben nog nooit zo lang moeten wachten op de vorming van een nieuwe regering. Ik betreur dat samen met u. Ik kan alleen maar hopen dat het de volgende keer sneller gaat.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het aantrekken van buitenlandse investeringen naar Vlaanderen

- 2740 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, minister-president, deze zomer bracht de United Nations Conference on Trade and Development (UNCTAD), de deelorganisatie van de Verenigde Naties die bevoegd is voor handel en ontwikkeling, haar jaarlijkse World Investment Report uit. In dit rapport brengt de organisatie de directe buitenlandse investeringen in kaart tussen verschillende landen.

België scoorde goed, met een vierde plek in de rangschikking van landen die de meeste directe buitenlandse investeringen aantrokken. Deze cijfers zijn hoopvol, maar we moeten ze ook in hun context plaatsen. Zo stelde professor Sleuwaegen van de K.U.Leuven dat een groot deel van de financiële stromen naar België hun oorzaak vinden in de diverse coördinatiecentra die zich in België bevinden, en die als een internationaal financieel doorgeefluik fungeren.

Naast dat World Investment Report publiceerde Ernst & Young kort voor de zomer de barometer van de Belgische attractiviteit 2011. Die meldde ook een stijging van het aantal buitenlandse investeringen in België. Er bestaan nog andere onderzoeken en cijferreeksen, zoals die van de Nationale Bank, die buitenlandse investeringen in België oplijsten. Het probleem is dat deze soms tot uiteenlopende conclusies komen en dat ze over België gaan, eerder dan over Vlaanderen.

Bij voorgaande discussies in deze commissie – na vragen van de heren Creyelman en Diependaele – werd daarom reeds op het belang van goed en betrouwbaar cijfermateriaal gewezen. Minister-president, u verklaarde hierbij dat het streven naar betere cijfergegevens nodig is, maar tegelijk het risico inhoudt om bedrijven bijkomende administratieve lasten op te leggen. Dat is natuurlijk niet de bedoeling. U stelde ook dat de Nationale Bank in de toekomst mogelijk beter of ten minste nuttiger cijfermateriaal zou kunnen aanreiken wat Vlaanderen betreft. U zei: we zouden de nationale banken ervan moeten overtuigen ons dat cijfermateriaal over Vlaanderen te bezorgen.

Naast de vraag naar betrouwbare cijfergegevens is het vooral belangrijk te weten of deze nieuwe cijfergegevens het bewijs leveren dat de negatieve conjuncturele investeringstrend nu gekeerd is. Ik vraag me ook af of dat intussen zo gebleven is, want mijn vraag dateert van begin september. Intussen is er van alles gebeurd in de financiële wereld. Minister-president, hoe kijkt u aan tegen die cijfers? Wat moeten we vandaag denken van de cijfers die enkele maanden geleden zijn uitgekomen?

De vraag blijft hoe het Vlaamse beleid verder buitenlandse investeringen in Vlaanderen kan stimuleren. Een belangrijk instrument hierbij is Flanders Investment & Trade (F.I.T.), dat via zijn buitenlandse vertegenwoordigers uitstekend geplaatst is om potentiële investeerders aan te spreken. De technologieattachés van F.I.T. gaan hierbij op zoek naar ‘target companies’, die een synergie kunnen brengen tussen Vlaamse en buitenlandse bedrijven. Ook hierover werden in het verleden reeds vragen gesteld, maar het bleek toen te vroeg om een aantal concrete resultaten te kunnen evalueren. De heer Diependaele vroeg ongeveer een jaar geleden om een stand van zaken van de technologieattachés en de werking van F.I.T.

Minister-president, hoe evalueert u de verschillende rapporten inzake de evolutie van de buitenlandse investeringen in België en dus ook in Vlaanderen? Beschikt de Vlaamse Regering intussen over meer accuraat cijfermateriaal, al dan niet aangereikt door de Nationale Bank, om de evolutie van de buitenlandse investeringen in Vlaanderen op te volgen? Hoe evalueert u de aanpak die F.I.T. hanteert? Hoe schat u vandaag de impact van F.I.T. in met betrekking tot het aantrekken van buitenlandse investeerders? Leidt de aanpak van F.I.T. ook tot het afronden van concrete investeringsdossiers?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, mijnheer Delva, zoals u terecht aangeeft, is het belangrijk over goede en betrouwbare cijfergegevens te beschikken. Het verzamelen van cijfermateriaal inzake investeringen is echter jammer genoeg sinds jaar en dag voer voor discussie. Er is geen eensgezindheid over wat al dan niet een investering is en hoe die statistisch gedetecteerd of gerapporteerd moet worden. Deze cijfers moeten dan ook met de nodige voorzichtigheid worden benaderd, ook als de resultaten, zoals in dit geval, positief zijn. Dat geldt overigens ook voor peilingen.

Ik kan u bijtreden in de vaststelling dat 2010 een beter investeringsjaar was dan 2009. Veel heeft ongetwijfeld te maken met de economische crisis die eind 2008 en een groot deel van 2009 onze economie beheerste. Op basis van de nieuwe rapporten durf ik voorlopig echter nog niet te bevestigen dat een positieve investeringstrend is ingezet. Investeringscijfers blijven hoe dan ook erg volatiel en ik kan er enkel over waken dat de Vlaamse overheid haar uiterste best blijft doen om Vlaanderen als aantrekkelijke investeringsregio te promoten en om zoveel mogelijk investeringen aan te trekken. Ik hoop dat we dat samen kunnen doen, en dat de positieve resultaten in de komende jaren worden voortgezet.

In hoofdzaak zijn er twee methodes om cijfers te verzamelen: één op basis van de investeringsbedragen en één op basis van de investeringsprojecten. Cijfermateriaal op basis van de investeringsprojecten is beschikbaar op regionaal niveau. Cijfermateriaal op basis van de investeringsbedragen is momenteel enkel beschikbaar op Belgisch niveau. Volgens de laatste gegevens waarover F.I.T. beschikt, zouden de regionale cijfers met betrekking tot de investeringsbedragen beschikbaar zijn tegen eind 2012 of begin 2013. Er is hoop, maar we moeten geduld hebben.

In de nieuwe beheersovereenkomst die ik met het agentschap F.I.T. heb gesloten voor de jaren 2011-2015 zijn, net als bij de vorige beheersovereenkomst, kritische performantie-indicatoren (KPI's) opgenomen die toelaten de aanpak en de impact van F.I.T. inzake het aantrekken van investeringen te evalueren. Twee KPI's uit de nieuwe beheersovereenkomst hebben specifiek betrekking op de resultaten die F.I.T. bereikt inzake het aantrekken van investeringen.

Een eerste KPI volgt het aantal door F.I.T. gedetecteerde leads op per jaar. Een tweede KPI meet het aantal door F.I.T. ondersteunde investeringsprojecten in verhouding tot het aantal gerealiseerde investeringen in Vlaanderen. Beide KPI's worden gekoppeld aan een vooropgestelde doelstelling. De eerste resultaten van de uitvoering van de nieuwe beheersovereenkomst hebben betrekking op 2011 en zullen pas begin 2012 bekend zijn. In de vorige beheersovereenkomst, die in 2010 afliep, werden gelijkaardige KPI's vastgelegd om de prestaties van F.I.T. op te volgen. Uit de eindevaluatie van de vorige beheersovereenkomst is gebleken bleek dat F.I.T. – gemeten aan deze kritische performantie-indicatoren – de vooropgestelde doelstellingen voor het onderdeel investeringen heeft behaald.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik dank u voor uw antwoord, minister-president. Ik vind het positief dat er een doorbraak gekomen is en dat de investeringsbedragen worden bijgehouden door de Nationale Bank. Hopelijk kunnen we tussen dit en anderhalf jaar de bedragen van veel dichterbij opvolgen. Het spreekt voor zich dat gegevens over het aantal investeringsprojecten ons niet veel vooruithelpen, het gaat vooral over de bedragen die ermee gemoeid zijn. Ik kijk uit naar die eerste rapportering van de Nationale Bank.

Wat de nieuwe KPI's betreft, zullen de cijfers beschikbaar zijn vanaf 2012. Volgend jaar komen er twee aspecten uit uw antwoord aan bod. Ik zal dit blijven opvolgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Marc Hendrickx tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het accrediteren van een Vlaamse vertegenwoordiger bij de VN
- 25 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: De Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV) gaf recentelijk een duidelijk standpunt over de Vlaamse diplomatieke vertegenwoordiging bij de Verenigde Naties (VN). De raad stelde in zijn advies dat de Vlaamse vertegenwoordiger in New York niet bij de VN geaccrediteerd was, en breekt een lans voor een snelle accreditatieverwerving. De SARiV wijst erop dat de Vlaamse vertegenwoordiger in Parijs voor de UNESCO en de OESO wel een eigen accreditatie heeft. Bovendien heeft de vestiging van een volwaardige Vlaamse diplomatieke vertegenwoordiging een en ander ongetwijfeld vergemakkelijkt.

Omdat de SARiV zo uitgesproken was in zijn advies leek het me logisch dat de Vlaamse Regering al de nodige stappen zou hebben gezet. Daarom ondervroeg ik u hierover afgelopen zomer. Ik moet toegeven, minister-president, dat uw antwoord enigszins teleurstelde. Ik citeer: “De Vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering in New York werd ingeschreven op de lijst van het Belgische Consulaat-generaal te New York. Hij is niet opgenomen op de diplomatieke lijst van de Belgische Permanente Vertegenwoordiging bij de VN in New York, een vereiste om geaccrediteerd te worden bij de VN-instellingen in New York. Momenteel wordt geen initiatief tot accreditatie in die zin voorzien.”

Dat een eigen Vlaamse vertegenwoordiger met volwaardige accreditatie bij de Verenigde Naties een duidelijke meerwaarde heeft, wordt door de SARiV duidelijk gemaakt. De raad geeft bovendien duidelijk aan dat de mogelijkheden er zijn. Bijgevolg begrijp ik niet goed waarom er geen initiatief wordt voorbereid. Nu zitten we vastgekleefd aan de Belgische permanente vertegenwoordiging, wat zowel volgens u als volgens SARiV voor problemen kan zorgen. Ik hoop dan ook dat er ofwel een duidelijke verklaring is voor het ontbreken van een geaccrediteerde Vlaamse VN-vertegenwoordiger, dan wel dat er uitzicht is op het verwerven ervan.

Welk gevolg geeft u aan het SARiV-advies om een volwaardig geaccrediteerde vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering te verwerven bij de Verenigde Naties? Waarom is er momenteel niet in een initiatief tot accreditatie voorzien? Is de regering van mening dat het huidige systeem, via de Belgische permanente vertegenwoordiging, toereikend is? Zo ja, hoe verklaart de regering dan het eerdere standpunt van de minister-president ter zake over de hierdoor veroorzaakte problemen, zoals geciteerd door de SARiV?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, mijnheer Hendrickx, ik hoop u deze keer volledig van antwoord te kunnen dienen. Ik begin met het een en ander te verduidelijken.

Diplomatieke accreditatie van een vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering moet steeds gebeuren via een Belgische diplomatieke of consulaire post. Ik verwijs naar de samenwerkingssakkoorden betreffende het statuut van de vertegenwoordigers van de gemeenschappen en de gewesten in de diplomatieke en consulaire posten van 1995. Dat bepaalt dat deze vertegenwoordigers opgenomen worden op de diplomatieke of consulaire lijst van de post en dat zij gelijke rechten en plichten hebben. Een autonome accreditatie van een vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering bij de VN-instellingen is met andere woorden niet mogelijk. Zo'n accreditatie dient via de Belgische permanente vertegenwoordiging te gebeuren.

Voor de accreditatie van de vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering in New York bestaan twee mogelijkheden: ofwel consulaire accreditatie via het Belgische consulaat-generaal, ofwel diplomatieke accreditatie via de Belgische permanente vertegenwoordiging bij de VN. Een combinatie van beide wordt door de autoriteiten in de Verenigde Staten niet toegestaan. Dat zijn twee elementen ter duiding. Je kunt een en ander betreuren, dat kan ik samen met u, maar het is zo sinds 1995.

Om op uw tweede vraag te antwoorden, breng ik volgende elementen in herinnering. De Vlaamse Regering besliste in 2009 tot de omvorming van Flanders House New York tot een

vertegenwoordiging van de Vlaamse Regering. Die keuze impliceerde een bevestiging van de keuze voor de standplaats New York en niet Washington.

Na een grondige analyse van de regels van het Amerikaanse State Department bleek een accreditatie van onze vertegenwoordiger als consulaire ambtenaar bij het Belgische consulaat-generaal in New York hiervoor de meest aangewezen piste. Consulaire taken omvatten de ontwikkeling van de commerciële, economische, culturele en wetenschappelijke betrekkingen. Dat sluit het best aan bij de opdracht en bestaansreden van Flanders House. Voor zover de opdrachten van Flanders House in een nieuw juridisch statuut moesten worden ingepast, lag de optie voor een accreditatie via het consulaat-generaal dus het meest voor de hand.

Omdat deze consulaire accreditatie in New York niet combineerbaar is met een diplomatieke accreditatie bij de VN, is dat laatste niet langer een optie, tenzij de Vlaamse Regering in New York een extra vertegenwoordiging zou openen of extra personeel zou inzetten. Maar dat lijkt mij in de gegeven budgettaire tijden en andere tijden vrij moeilijk verdedigbaar.

De heer Marc Hendrickx: Dank u, minister-president, voor uw antwoord. Blijkbaar was ook de SARiV niet volledig op de hoogte, want dat heb ik niet teruggevonden in het advies. Zelfs al moet het via een Belgische post en is een autonome accreditatie niet mogelijk, dan hebben we er toch baat bij ons te laten inschrijven op die lijst van de Belgische diplomatieke vertegenwoordiging. Ik hoop dat we dat, al dan niet met de SARiV, eens nader kunnen bekijken. Dat kan ons helpen om tegenover die instelling beter vertegenwoordigd te zijn.

Minister-president Kris Peeters: Ik heb hier een lijst van onze vertegenwoordigers die wel geaccrediteerd zijn in Genève en Parijs bij die VN-instellingen. Dat is een indrukwekkende lijst. Ik geef die aan u door.

De heer Marc Hendrickx: Dank u, dat is interessant.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Marc Hendrickx tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de Spaanse visserijfraude - 204 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Hierover heb ik in het verleden ook al vragen gesteld. Onlangs konden we lezen dat de Spaanse vissersvloot ‘creatief’ – laten we het zo stellen – omspringt met de Europese subsidies. Sinds 2000 kreeg Spanje al in totaal 6 miljard euro aan Europese visserijsubsidies. Een derde van de Spaanse omzet wordt puur uit subsidies gegenereerd. De Spaanse vloot, de grootste van Europa, slokt dan ook maar liefst een derde van de EU-fondsen voor visserijsubsidies op. Dat die vloot na de subsidielawine nog altijd zwaar deficitair blijft, is op zijn zachtst gezegd veelzeggend.

Een tweede, zo mogelijk nog groter probleem, is dat de Spanjaarden er ondanks al die subsidies maar niet in slagen om de illegale vangsten in te dijken en de opgelegde vangstquota na te leven. Spanje is al drie keer schuldig bevonden door het Europees Hof van Justitie, omdat het geen vangstquota invoert en amper de illegale vangst controleert. Wie betrapt wordt, krijgt amper straf en blijft gewoon verder Europese subsidies ontvangen. Het Internationaal Consortium van Onderzoeksjournalisten (ICIJ) stelde vast dat 80 procent van de bedrijven die alsnog een boete kregen omdat ze betrapt zijn op illegale visvangst, na het betalen van hun boete, verder subsidies ontvangen. Enkele grote spelers kregen sinds 1996 tussen ruim 8 tot 175 miljoen euro aan Europese subsidies, terwijl ze illegale vangsten hebben toegeven of zelfs een veroordeling opliepen.

Een derde probleem is dat Spanje niet in staat blijkt om grondig te controleren of dat alleszins niet doet. De haven van Las Palmas op de Canarische eilanden is als het ware een vrijhaven voor illegale vangsten. Er is geen enkele vorm van controle en dat is net de haven waar de Spaanse vloot die actief is in de wateren van Marokko en de Westelijke Sahara zijn vangst aflevert. Op die manier wordt illegaal gevangen vis dus op de Europese markt binnengesmokkeld.

Ik heb in deze commissie al een aantal keren de houding van Spanje in dit dossier gehekelde. Het feit dat Marokko de visgronden van de door dat land bezette Westelijke Sahara mee verpacht aan de EU, is een grove schending van het internationaal recht. Maar dankzij Spaanse diplomatieke druk stemde in februari van dit jaar het Comité van Permanente Vertegenwoordigers (Coreper) toch in met een verlenging van dit visserijakkoord met een jaar.

U stelde toen bijzonder categoriek dat u dit akkoord zou evalueren zowel op economische rendabiliteit als op het vlak van de volkenrechtelijke situatie in de Westelijke Sahara. Als dat negatief uitviel, zou Vlaanderen zich verzetten tegen een bijkomende verlenging, die er in februari zit aan te komen.

Dat de economische rendabiliteit zoek is, blijkt uit dit rapport van het ICIJ. Eerder al had een ander onderzoeksbureau in opdracht van de Commissie het akkoord onderzocht en was het tot de conclusie gekomen dat Europa heel veel geld in het pachtakkoord stopt, maar slechts een heel kleine effectieve meerwaarde creëert. Die meerwaarde belandde bovendien bijna uitsluitend in Spaanse zakken. Nu blijkt ook nog eens dat Spanje gebruikmaakt van dit door Europa gefinancierd visserijakkoord met Marokko om illegale vangsten de EU binnen te smokkelen.

Minister-president, welk gevolg geeft u aan dit onderzoeksrapport met betrekking tot de Spaanse visserij? Bent u van mening dat het Spaanse optreden qua controle en sanctionering van illegale vangsten als aanvaardbaar kan worden beschouwd? Zo nee, wilt u een initiatief nemen? Welk gevolg geeft u aan de vaststelling van dit onderzoeksrapport dat Spanje in de haven van Las Palmas geen enkele vangstcontrole uitvoert en bijgevolg zowat alle vangsten die voortvloeien uit het Marokkaanse visserijakkoord, mogelijk illegale vangsten zijn? Bent u van mening dat met de huidige informatie de verlenging van het visserijakkoord nog opportuun kan zijn?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Het onderzoeksrapport van het ICIJ is mij en mijn diensten uiteraard bekend. Het zal meer in detail worden bekeken. Ik ben van oordeel dat het aan de Europese Commissie is om verdere stappen te nemen.

Ik wijs erop dat het Europese controlekader recent ingrijpend werd gewijzigd en coherent werd gemaakt met de aanneming van de zogenaamde verordening in verband met illegale, ongerapporteerde en ongereguleerde visserij en de herziening van de controleverordening. De activiteiten van de nationale vlootten worden aan een sluitend controlesysteem onderworpen. Voor invoer van vis uit de derde landen werd een certificeringssysteem uitgewerkt. Op die manier beschikt de EU over een coherent en sterk controlekader met gelijke voorwaarden voor alle marktdeelnemers.

Het is aan de lidstaten om de handhaving van de controlebepalingen af te dwingen. Daartoe worden ze geholpen door het Europese controleagentschap Communautaire Bureau voor visserijcontrole (CFCA), terwijl de Europese Commissie de correcte uitvoering door de lidstaten opvolgt en bij een eventuele ingebrekestelling een zaak voor het Europees Hof van Justitie dient op te starten. Zoals u zei, is dit een aantal keer gebeurd voor Spanje. Ervaring met andere lidstaten die door het Hof veroordeeld werden voor inbreuk op het gemeenschappelijke visserijbeleid heeft uitgewezen dat de uitgesproken strafmaatregelen op de duur wel effect sorteren. De Europese Commissie en het Europese controleagentschap

moeten hun werk doen en doen dat ook. Met de verstrenging zullen ze bijkomende acties ondernemen.

De haven van Las Palmas wordt gebruikt als uitvalsbasis voor de vloten die in de West-Afrikaanse wateren actief zijn. Ik ben niet in een positie om hierin op te treden. Ik herhaal dat de Europese Commissie haar werk moet doen. Ik kan de Europese Commissie daar nog eens op wijzen, ook naar aanleiding van uw vraag. Indien de controles in Las Palmas ontoereikend zijn, moet daar orde op zaken worden gesteld. Daarover is er geen discussie. Dat is duidelijk. Elke klacht moet worden onderzocht en indien nodig afdoende gesanctioneerd. De controles moeten toereikend zijn voor alle aanlandingen, ongeacht waar de vangst vandaan komt. De problematiek betreft eerder de schijnbaar gebrekkige controle in de haven van Las Palmas dan het visserijakkoord met Marokko.

Hierover hebben we in deze commissie al verschillende keren gesproken. Mijn standpunt is zeer duidelijk: men heeft een tijdelijke verlenging doorgevoerd, wij zullen daarop zeer streng toezien. Maak u geen zorgen over wat ik vorige keer naar aanleiding van uw vraag heb geantwoord. Bedankt om dat nog eens in herinnering te brengen. Wat mij betreft, zijn daarover een aantal duidelijke krijtlijnen afgesproken in deze commissie.

De heer Marc Hendrickx: Dank u, minister-president. Het is misschien wel aan de Europese Commissie om hierover te oordelen, maar het is ook onze taak om dit onder de aandacht te brengen en te houden. We kunnen toch ook initiatieven nemen. Ik weet dat u de vorige keer ook hebt aangekondigd dit van nabij op te volgen. De komende maanden zal het dossier weer aan de orde zijn. Ik kijk uit naar hoe Vlaanderen optreedt. Ik zal er inderdaad blijven op hameren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■